

nes Side — med Brøker af Dre; ellers er det umuligt, at en saadan Medsættelse vil kunne komme Konsumenterne til Gode. Jeg modsætter mig altsaa dette Vædringsforslag, dels fordi jeg anser det for at være i og for sig ubegrundet, men end mere, fordi jeg anser den Anvendelse, man vil gøre af et saadant muligt fremtidigt Statsindtægtsoverskud, for at støtte sig paa Betragtninger, jeg ikke en Gang er i Stand til at gætte. Jeg kan meget godt forstaa den Betragtning, som blev fremsat af et æret Medlem, jeg tror, det var det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 7de Valgkreds (C. Hage) under Sagens 2den Behandling, og jeg kan saa meget mere forstaa den Betragtning, fordi jeg selv tidligere og paa et andet Sted har gjort en ganske lignende Betragtning gældende, nemlig at naar man vil vedtage nye Skatter, er det i og for sig heldigt, at man kan begynde med en lille Skattekvantitet og saa, efterhaanden som man erfarer, at Stattegrundlaget kan bære den, da forøge den. Det er i og for sig en rigtig Betragtning, og den kan jeg meget godt gaa ind paa, men ikke paa det, som her foreligger. Naar man een Gang har vedtaget en Skat, som er meget høj, og saa derefter tror, at man kunde afhjælpe nogle af Manalerner ved at stille i Udsigt en Medsættelse i Staten af et saa forsvindende lille Beløb, som her er Tale om, forstaar jeg det ikke. For mig er altsaa denne Anvendelse af Overskuddet indtil videre fuldstændig uforstaaelig. Jeg tror ikke, det vil være muligt for mig at komme til det det samme Resultat, hvad de finansielle Beregninger angaar, som slutte sig til det, der her foreligger, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, da vort Udgangspunkt er saa overordentlig vidt forskelligt. Jeg er i mine Beregninger gaaet ud fra den eneste Oplysning, der indtil nu foreligger om, hvor meget skattepligtigt Ol der kan antages at forbruges her i Landet. Det ærede Medlem tillader sig at gaa ud fra den Forudsætning, at man til dette Tal 600,000 uden videre kan føje 100,000 eller 150,000. Ja, hvorfor ikke meget mere? Det er fuldstændig frit, der er intet som helst Grundlag for en videregaaende Beregning end de 600,000. Det ærede Medlem har vel gjort opmærksom paa, at i de Oplysninger, der forelaa for 1½ Aar siden, og som kun støttede sig paa velvillige Meddelelser fra det største Antal Bryggerier her i Landet, savnedes der den Gang Meddelelser fra nogle Bryggerier i Provinserne og nogle Bryggerier her i Byen. Det er ikke noget nyt; det staar angivet i selve Bemærkningerne; men man har antaget ved Benyttelsen af det angivne Tal, at 600,000 om-

trent svarede til, hvad Forbruget maatte antages at være, naar man supplerede de af Bryggerne angivne Tal med, hvad man kunde supponere, at de Bryggerier, der ikke havde angivet noget, i Virkeligheden producerede. Dersom nu det ærede Medlem vil have svækket Rigtigheden af eller Tilliden til det Overslag, dette Støn, thi andet er det jo ikke — saa maatte man dog i det mindste have ventet, at det ærede Medlem havde været i Stand til at supplere de af Bryggerierne saaledes for 1½ Aar siden givne Oplysninger med Paavisning af, hvor meget i Virkeligheden de 4 & 5 Bryggerier, der ikke havde indsendt Opgivelser om deres Produktion, havde produceret. Jeg har ikke hørt noget saadant; altsaa jeg gaar ganske rolig ud fra det eneste Tal, der giver nogen Støtte med Hensyn til Produktionen af skattepligtigt Ol for Tiden, og det er de 600,000. Naar man vil tage til Udgangspunkt et andet Tal, som man kan gribe, hvor man vil, thi der foreligger ikke noget fuldstændigt paalideligt statistisk Materiale om dette Forhold, saa er det ganske naturligt, at saa maa man komme til et andet Resultat; men den ærede Ordfører maa forlade mig, et Resultat, jeg ikke behøver at tage noget som helst Hensyn til; thi det er et subjektivt Støn og intet andet. Jeg vil indrømme, at det Støn, som har foreligget fra forrige Samling, da Loven forelaa her i Tinget, er ogsaa kun et Støn, men et Støn, som dog støtter sig paa noget, paa Angivelser, men det andet er ikke andet end det ærede Medlems subjektive Mening dels om, hvor meget de ikke-angivende Bryggerier kunde have produceret, og dels om, hvor meget Forbruget eller Produktionen kunde være vokset i de 1½ Aar. Men netop til det sidste maa jeg bemærke, at dersom det ærede Medlem vil vrage Angivelsen med Hensyn til Ollet, fordi den er 1½ Aar gammel, saa maa han ogsaa finde sig i, at der til den Angivelse, jeg nylig fremkom med, om, hvad i Virkeligheden Statskassens Indtægt har været af Sukker og Petroleum, ogsaa lægges et Beløb for det, som er kommen til siden 1889. Dersom der skal gøres et vilkaarligt Tillæg for den præsumerede Forøgelse af Olproduktionen, saa er det ligesaa berettiget at give et Tillæg til den Forøgelse i Indtægt paa Sukker og Petroleum, som efter al Sandsynlighed, og jeg kan sige med langt større Visshed, end man kan paaregne med Hensyn til Ol, har funden Sted siden 1889. Jeg fastholder altsaa, at dersom man overhovedet vil gøre disse finansielle Overslag, da maa man holde sig til det eneste virkelige foreliggende, og gør jeg det, da stiller Forholdet sig saaledes, som jeg allerede har